MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 93 * 18.01.2009 r.

II NIEDZIELA ZWYKŁA

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

PIERWSZE CZYTANIE
Z Pierwszej Księgi Samuela

Samuel spał w przybytku Pana, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: „Oto jestem”. Pobiegł do Helego, mówiąc mu: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Heli odrzekł: „Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać”. Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: „Samuelu!”. Wstał Samuel i pobiegł do Helego, mówiąc: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Odrzekł mu: „Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać”. Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pana nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: „Samuelu!”. Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: „Oto jestem: przecież mnie wołałeś”. Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: „Idź spać. Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: »Mów, Panie, bo sługa Twój słucha«”. Odszedł Samuel i położył się spać na swoim miejscu. Przybył Pan i stanąwszy, zawołał jak poprzednim razem: „Samuelu, Samuelu!”. Samuel odpowiedział: „Mów, bo sługa Twój słucha”. Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię.

1 Sm 3,3b–10.19

DRUGIE CZYTANIE
Z Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Ciało nie jest dla rozpusty, ale dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. Czyż nie wiecie, że wasze ciała są członkami Chrystusa? Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 6,13c–15a.17–20

EWANGELIA
Słowa Ewangelii według świętego Jana

Jan stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: „Oto Baranek Boży”. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: „Czego szukacie?”. Oni powiedzieli do Niego: „Rabbi, to znaczy: Nauczycielu, gdzie mieszkasz?”. Odpowiedział im: „Chodźcie, a zobaczycie”. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: „Znaleźliśmy Mesjasza”, to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrzawszy na niego, rzekł: „Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas”, to znaczy: Piotr.

J 1,35–42

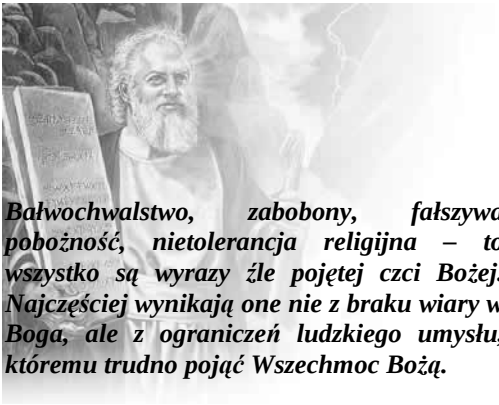

DEKALOG

I przykazanie

Nie będziesz miał bogów przede mną

cz.2 O źle i fałszywie pojętej czci Bożej

Bałwochwalstwo, zabobony, fałszywa pobożność, nietolerancja religijna – to wszystko są wyrazy źle pojętej czci Bożej. Najczęściej wynikają one nie z braku wiary w Boga, ale z ograniczeń ludzkiego umysłu, któremu trudno pojąć Wszechmoc Bożą.

Bóg jest Istotą najwyższą i najdoskonalszą, jest Stworzycielem wszystkich rzeczy i także największym Dobroczyńcą człowieka – dlatego należy Mu się cześć. Poza Bogiem nie ma wyższej i godniejszej osoby. Wszystko, co istnieje na ziemi i w niebie jest dziełem Boga, jest zatem stworzeniem – Stwórca zaś jest jeden - Bóg. Dlatego nie wolno stworzeniom oddawać czci Bożej, bo taka im się nie należy i ciężko obraża Pana Boga.

Co to jest bałwochwalstwo? Jest to oddawanie czci stworzeniom, jaka należy się tylko Panu Bogu. Kto oddaje cześć komukolwiek innemu niż Panu Bogu jest bałwochwalcą. Jak mówiliśmy nie ma ludów i społeczności, które nie miałyby wierzeń religijnych. Z tego wynika, że nawet ludzie, którzy nie wierzą w Pana Boga, mają swoich bożków. Ludzie, którzy nie znają Pana Boga, oddawali i nadal oddają cześć jego stworzeniom: księżycowi – jak w dawnej Babilonii, wysokim górom – jak w Tybecie, słońcu – tak było w starożytnym Egipcie, rzekom – jak w Indiach i Egipcie. Ale najczęściej ludzie oddawali cześć rzeźbionym przez siebie figurom, takim jak bałwany. I stąd pochodzi nazwa bałwochwalstwa: tak było w starożytnym Rzymie i Grecji. Bywało, że cześć Boską oddawano ludziom za życia albo po śmierci. Tymczasem Bóg wielokrotnie pokazywał, że jest potężniejszy od wszelkich stworzeń i że tylko jemu należy się cześć najwyższa: prorok Eliasz pokonał kapłanów Baala (3 Król. 18, 16-40).

Dziś najbardziej powszechnym grzechem przeciw czci Bożej są **zabobony**, czyli przypisywanie stworzeniom siły, jaką ma sam Pan Bóg. W jaki sposób człowiek przypisuje siłę Bożą stworzeniom? na przykład wtedy, gdy wierzy, że liczba 13 przynosi pecha, że czarny kot, który przebiegnie drogę, to zapowiedź nieszczęścia, a znowu kominiarz, słoń czy podkówka mogą szczęście przynieść. A przecież szczęście lub nieszczęście zależy tylko od Pana Boga, czasem od okoliczności, a bardzo często od wyborów samego człowieka. Są ludzie, którzy wierzą w czary, a mianowicie w to, że są sposoby, aby człowiek mógł posiąść magiczną moc i siłę, które mogą go przenosić w czasie i przestrzeni. Inni wierzą w zmory, które duszą lub straszą ludzi. Są jeszcze inne zabobony: przekonanie, iż człowiek może posiąść wiedzę o rzeczach przyszłych. Stąd ludzie wróżą z kart, układają tarota, rzucają kostką, pytają gwiazd lub wahadełko o przyszłość, czytają senniki, horoskopy, przepowiednie. Tymczasem Bóg i tylko Bóg zna przyszłość - gdyby było inaczej wróżbici byliby najbogatszymi i najszczęśliwszymi ludźmi, a takimi nie są. Jeszcze innym rodzajem zabobonu jest wiara w to, że przepisanie jakiejś modlitwy, dajmy na to dziesięć razy, zapewni pomyślność.

Dlaczego tak często ludzie i narody popadają w bałwochwalstwo i wiarę w zabobon? Bałwochwalstwo zazwyczaj wynika ze źle pojętej czci Pana Boga. Człowiek wszędzie dostrzega Bożą moc – w dobroczynnym działaniu słońca, rzek, lasów, zwierząt – ale ponieważ trudno jemu słabemu i niedoskonałemu uwierzyć, że to wszystko pochodzi od jednego Boga, oddaje cześć stworzeniom Bożym. Zabobony zaś wyrastają z tęsknoty człowieka, aby choć w

części dorównać Panu Bogu, posiąść Jego moc lub zapanować nad przyszłością.

Fałszywa pobożność. Niektórym ludziom wydaje się, że pobożność polega na bezmyślnym odmawianiu pacierza i na długim przesiadywaniu w kościele. Takie osoby uważają się za lepszych od innych, którzy tego nie robią, i pogardzają innymi. Tymczasem sami często mają wiele wad, z powodu swojej pychy są nieznośni dla otoczenia, zaniedbują swoje obowiązki (np. rodzinne). Tymczasem człowiek prawdziwie pobożny kocha „bliźniego swego jak siebie samego" i wie, że w imię miłości Boga czasem musi Pana Boga zostawić, aby zająć się swoimi najbliższymi. Kto prawdziwie kocha Pana Boga staje się coraz lepszy i upodabnia się do Boga Ojca w życzliwości i dobroci dla wszystkich.

Nietolerancja religijna. Człowiek niewierzący nie powinien pozwalać sobie na żarty z uczuć religijnych innych ludzi. Ale też chrześcijanin, katolik nie powinien narzucać swojej wiary innym. Nie można kpić czy żartować z osób niewierzących. Powinniśmy natomiast w trosce o zbawienie ich dusz modlić się o dar wiary dla nich.

Skrót:
Czci Bożej przeciwstawiają się grzechy: bałwochwalstwa, zabobonu, fałszywej pobożności i nietolerancji religijnej.

Bałwochwalstwo to oddawanie czci Bożej stworzeniom zamiast Stwórcy.

Bałwochwalstwo wynika z tego, że człowiekowi trudno jest uwierzyć w Boga, który sam jeden ogarnia cały świat i rządzi nim.

Zabobon to przypisywanie stworzeniom siły, którą ma tylko Bóg.

ks. Wincenty Zaleski T. S.
Nauka Boża. Katechezy. red. BK

Ekumenizm

Ruch w ramach chrześcijaństwa dążący do wzajemnego zrozumienia i ściślejszej współpracy między poszczególnymi Kościołami i wspólnotami. W dalszej perspektywie dąży do przywrócenia pełnej jedności chrześcijan.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan obchodzony jest w związku z przypadającym 25 stycznia liturgicznym świętem Nawrócenia św. Pawła. W tym roku, w Archidiecezji Krakowskiej, przypada on w dniach 18 – 25 stycznia 2009.

Hasłem spotkań ekumenicznych w roku 2009 są słowa: ***Będą zjednoczeni w Twoim ręku***. Ez 37,17

Nabożeństwa ekumeniczne w Krakowie odbywają się w kościołach i kaplicach następujących wyznań:

Kościoła Katolickiego
Kościoła Prawosławnego
Kościoła Chrześcijan Baptystów
Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego
Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego
Kościoła Polskokatolickiego
Kościoła Starokatolickiego Mariawitów

W bezpośrednim związku z Tygodniem Ekumenicznym w Kościele katolickim w Polsce obchodzi się także:

XII Dzień Judaizmu (17.01.2009) oraz IX Dzień Islamu (27.01.2009)

UROCZYSTE ZAKOŃCZENIE
TYGODNIA EKUMENICZNEGO

Bazylika OO. Dominikanów przy ul. Stolarskiej 12 - Niedziela - 25.01.2009, godz. 17.00 - *Ekumeniczne nabożeństwo Słowa Bożego* oraz *Msza Święta* pod przewodnictwem JE Księdza Kardynała Stanisława Dziwisza

Po Mszy świętej, w kapitularzu odbędzie się projekcja filmu z serii Net for God, prezentującego niektóre postaci oraz zagadnienia z dziedziny ekumenizmu.

Strony internetowe poruszające temat ekumenizmu: www.episkopat.pl, www.ekumenizm.pl, www.kerygma.pl, www.kosciol.pl.

Ogłoszenia Duszpasterskie

Dziś rozpoczynamy Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

W tym tygodniu w poniedziałek wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, w środę wspomnienie św. Agnieszki, w sobotę wspomnienie Św. Franciszka Walezego /patrona dziennikarzy/.

W dniu dzisiejszym dzieci z naszej Szkoły Podstawowej 138 w Krakowie Mydlnikach zapraszają na *Jasełka* po Mszach Św. o godz. 12.00 i 18.00.

Zakończyliśmy Wizytę Duszpasterską – Kolędę w naszej parafii. Przyjęły nas 664 rodziny. Pragniemy bardzo serdecznie podziękować za przyjęcie nas w waszych domach, za życzliwość i złożone ofiary z tej okazji. Nie było nam dane odwiedzić 259 rodzin, którym za pośrednictwem zwłaszcza sąsiadów pragniemy przekazać Boże błogosławieństwo. Parafia nasza liczy ok. 2400 mieszkańców.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi II ul. Kurozwęckiego, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon ul. Dolińskiego.

Informujemy, że **od I Niedzieli Wielkiego Postu 1 marca 2009 r**. w naszym kościele nastąpi zmiana rozkładu Mszy Św. W niedziele i święta Msze Św. będą odprawiane o godz.: **7.30, 9.00, 10.30 /dla dzieci/, 12.00 i 18.00.** Dlatego prosimy, aby osoby które rezerwowały Msze św. po 1 marca 2009 r. na godz. 10.00, aby zgłosiły się w zakrystii lub kancelarii parafialnej celem ustalenia Mszy Św. na godz. 9.00 lub 10.30.

INTENCJE MSZALNE / 19 styczeń – 25 styczeń 2009 rok/

Poniedziałek 19 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 4
	18.00	+ Jerzy Stolarski w 28 rocz. śmierci i Rodzice
Wtorek 20 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 5
	18.00	+ Andrzej Butkiewicz w 1 rocz. śmierci
Środa 21 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 6
	18.00	Dziękczynna z prośbą o dalszą opiekę i Boże błogosławieństwo dla Kacpra w 5 rocz. urodzin
Czwartek 22 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 7
	18.00	+ Ludwika (ona) i Stanisław Sutor
Piątek 23 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 8
	18.00	+ Maria Głowacka, mąż Franciszek w rocz. śmierci
Sobota 24 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Gołąb greg. 9
	18.00	+ Maria Fundament w 2 rocz. śmierci
Niedziela 25 styczeń 2009 r.	7.30	+ Helena Gołąb greg. 10
	10.00	+ Piotr i Katarzyna Glanowscy
	12.00	+ Wilhelm Sokół /od syna Wiesława z żoną i od wnuka Pawła z żoną i prawnukami/
	18.00	+ Anna i Józef Zielińscy /od wnuków/

Parafia Rzymskokatolicka ***Matki Bożej Nieustającej Pomocy***
ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel./fax. (0-12) 626 04 53,
www.mydlniki.diecezja.pl, e-mail: mydlniki@diecezja.pl

Msze Święte: *w niedzielę i święta*: 7.30, 10.00, 12.00, 18.00; *w dni powszednie*: 7.00, 18.00.
Spowiedź Święta: codziennie przed Mszą Św., w I czwartek od godz. 17.00, w I piątek od godz. 6.30 i od godz. 17.00.
Sakrament Namaszczenia Chorych: o każdej porze. **Kancelaria:** codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/